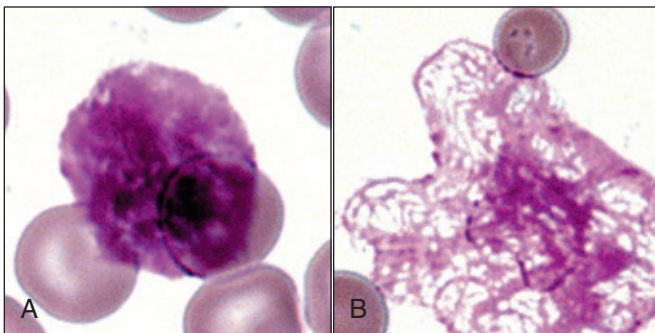

RYCINA 2-31

Komórki mitotyczne we krwi. A. Komórka mitotyczna w anafazie we krwi kota z erytroleukemią (AML-M6). B. Komórka mitotyczna (prawdopodobnie limfoidalna) w profazie we krwi konia z niedokrwiistością zakaźną koni. Barwienie metodą Wrighta-Giemsy.

RYCINA 2-32

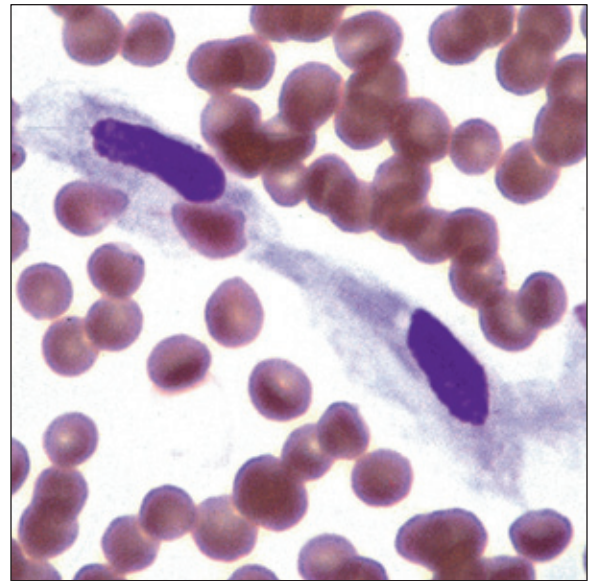
Wolne jądra komórkowe we krwi. A. Wolne jądro komórkowe we krwi psa z przewlekłą białaczką limfocytarną. B. Wolne jądro komórkowe o zaburzonej, siatkowatej strukturze („komórka koszyczkowa”) we krwi kota. Barwienie metodą Wrighta-Giemsy.

Komórki śródbłonna naczyniowego

Komórki śródbłonna mają wrzecionowaty kształt i wydłużone jądra komórkowe. Można je czasami zaobserwować w rozmazach krwi (ryc. 2-33). Komórki śródbłonna naczyniowego wyściełają naczynia krwionośne i mogą ulec przemieszczeniu podczas wprowadzania igły przy pobieraniu próbki krwi.

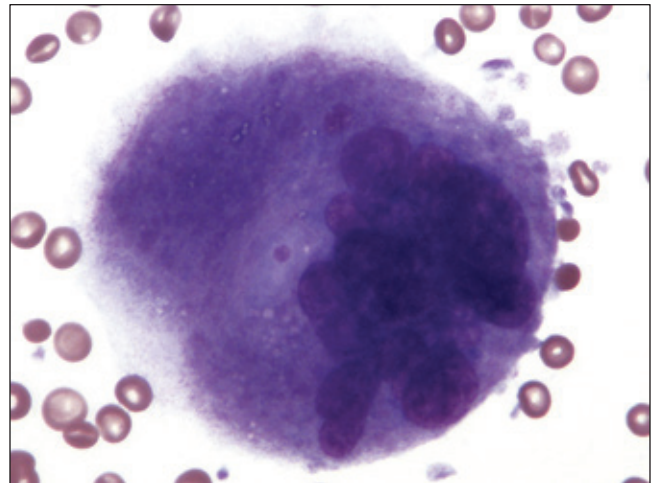
Megakariocyty

Megakariocyty to wielopłatkowe komórki olbrzymie wytwarzające płytki krwi, które znajdują się przy zewnętrznej powierzchni zatok naczyniowych w szpiku kostnym (dokładniejsze informacje – zob. część dotycząca trombopoemy w rozdz. 3). Wyrostki cytoplazmatyczne dojrzałych megakariocytów wysuwają się do światła zatoki naczyniowej, w której przekształcają się w proplętki, a następnie w pojedyncze płytki krwi. Czasami całe megakariocyty przedostają się do zatok naczyniowych, dlatego w rzadkich przypadkach mogą być widoczne w rozmazach krwi zwierząt (ryc. 2-34)⁵¹. Łatwiej jest znaleźć megakariocyty podczas badania rozmazów kożuszkowych krwi. Megakariocyty przedostające się do krwiobiegu w krótkim czasie zostają uwięzione w kapilarach płucnych, gdzie mogą nadal produkować płytki krwi.

RYCINA 2-33

Dwie wrzecionowate komórki śródbłonna z wydłużonymi jądrami komórkowymi widoczne we krwi krowy. Komórki te najprawdopodobniej oderwały się ze ściany naczynia krwionośnego podczas pobierania próbki krwi. Barwienie metodą Wrighta-Giemsy.

RYCINA 2-34

Dojrzały megakariocyt we krwi psa z ropniem i towarzyszącym mu toksycznym przesunięciem obrazu białokrwinkowego w lewo. Barwienie metodą Wrighta-Giemsy.

Zgoda na publikację Heather Wamsley.

Karłowate megakariocyty są mniejsze od zwykłych dojrzałych megakariocytów i cechują się mniejszą liczbą segmentów jądra, ale w ich cytoplazmie w większości znajdują się ziarnistości przypominające wyglądem płytki krwi (ryc. 2-35). Karłowate megakariocyty występują licznie w szpiku kostnym zwierząt z nowotworami szpikowymi, ale bardzo rzadko pojawiają się we krwi.